

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

Capitol : **1** 2 3 4 5 6 7 8

CAPITOL 1

Cîntarea cîntărilor, făcută de Solomon.

² Să mă sărute cu sărutările gurii lui! Căci toate desmierdările tale sînt mai bune de cît vinul,

³ mirodeniile tale au un miros plăcut. Numele tău este ca o mireasmă vărsată. De aceea te iubesc pe tine fetele!

⁴ Trage-mă după tine! Și haidem să alergăm! Împăratul mă duce în odăile lui... Ne vom veseli și ne vom bucura de tine; vom lăuda desmierdările tale mai mult de cît vinul! Pe drept ești iubit.

⁵ Sînt neagră, dar sînt frumoasă, fiice ale Ierusalimului, cum sînt corturile Chedarului, și cum sînt covoarele lui Solomon.

⁶ Nuvă uitați că sînt așa de negricioasă, căci m'a ars soarele. Fiii mamei mele s'au mîniat pe mine, și m'au pus păzitoare la vii. Dar via frumuseții mele n'am păzit -o.

⁷ Spune-mi tu, pe care te iubește inima mea, unde îți paști oile, unde te odihnești la amiază? Căci de ce să umblu ca o rătăcită pe la turmele tovarășilor tăi? -

⁸ Dacă nu știi, o tu, cea mai frumoasă dintre femei, ieși pe urmele oilor, și paște-ți iezii lîngă colibele păstorilor.

⁹ Cu iapa înhămată la carăle lui Faraon, te asemăn eu pe tine, scumpa mea.

¹⁰ Ce frumoși îți sînt obraji în mijlocul lăntișoarelor dela gît, și ce frumos îți este gîtul în mijlocul șirurilor de mărgăritare!

¹¹ Îți vom face deci lăntișoare de aur, cu stropituri de argint. -

¹² Cît stă împăratul la masa lui, nardul meu își răspîndește mirosul.

¹³ Prea iubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir, care se odihnește între țîțele mele.

¹⁴ Prea iubitul meu este pentru mine un strugure de măliniță, din viile din En-Ghedi. -

¹⁵ Ce frumoasă ești, iubito, uite ce frumoasă ești, cu ochii tăi de porumbiță! -

¹⁶ Ce frumos ești, prea iubitule, ce plăcut ești! Verdeața este patul nostru! -

¹⁷ Cedrii sînt grinzile caselor noastre, și chiparoșii sînt pardoselele noastre. -

CAPITOL 2

Eu sînt un trandafir din Saron, un crin din văi. -

² Ca un crin în mijlocul spinilor, așa este iubita mea între fete. -

³ Ca un măr între copacii pădurii, așa este prea iubitul meu între tineri. Cu așa drag stau

la umbra lui, și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele.

⁴ El m'a dus în casa de ospăț, și dragostea era steagul fluturat peste mine.

⁵ Întăriți-mă cu turte de struguri, înviorați-mă cu mere, căci sînt bolnavă de dragostea lui.

⁶ Să-și pună mîna sîngă supt capul meu, și să mă îmbrățișeze cu dreapta lui! -

⁷ Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaicele de pe cîmp: nu stîrniți, nu treziți dragostea, pînă nu vine ea! -

⁸ Aud glasul prea iubitului meu! Iată -l că vine, sărind peste munți, săltînd pe dealuri.

⁹ Prea iubitul meu seamănă cu o căprioară, sau cu puiul de cerboaică. Iată -l că este după zidul nostru, se uită pe fereastră, privește printre zăbrele.

¹⁰ Prea iubitul meu vorbește și-mi zice: Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!

¹¹ Căci iată că a trecut iarna; a încetat ploaia, și s'a dus.

¹² Se arată florile pe cîmp, a venit vremea cîntării, și se aude glasul turturicii în cîmpiile noastre.

¹³ Se pîrguiesc roadele în smochin, și viile înflorite își răspîndesc mirosul. Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso.

¹⁴ Porumbiță din crăpăturile stîncii, ascunsă în scobiturile prăpăstiilor, arată-mi fața ta, și fă-mă să-ți aud glasul! Căci glasul tău este dulce, și fața ta plăcută.

¹⁵ Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, cari strică viile; căci viile noastre sînt în floare.

¹⁶ Prea iubitul meu este al meu, și eu sînt a lui; el își paște turma între crini.

¹⁷ Pînă la răcoarea zilei, și pînă la lungirea umbrelor, întoarce-te!... Iubitule, sai ca o căprioară sau ca puiul de cerb, peste munții ce ne despart.

CAPITOL 3

Am căutat noaptea, în așternutul meu, am căutat pe iubitul inimii mele; l-am căutat, dar nu l-am găsit...

² M'am sculat, atunci, și am cutreierat cetatea, ulițele și piețele; și am căutat pe iubitul inimii mele... L-am căutat, dar nu l-am găsit!

³ M'au întîlnit păzitorii cari dau ocol cetății; și i-am întrebant: „N'ați văzut pe iubitul inimii mele?”

⁴ Abia trecusem de ei, și am găsit pe iubitul inimii mele. L-am apucat, și nu l-am mai lăsat pînă nu l-am adus în casa mamei mele, în odaia celei ce m'a zămislit. -

⁵ Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaicele de pe cîmp, nu stîrniți, nu treziți dragostea, pînă nu vine ea. -

⁶ Ce se vede suindu-se din pustie, ca niște stîlpi de fum, în mijlocul aburilor de mir și de tămîie, înconjurată de toate mirezmele negustorilor de mir? -

⁷ Iată, este patașca lui Solomon, cu șasezeci de viteji, de jur împrejur, cei mai viteji din Israel.

⁸ Toți sînt înarmați cu săbii, și toți sînt deprinși la luptă, fiecare cu sabia la coapsă, ca să n'aibă nimic de temut în timpul nopții.

⁹ Împăratul Solomon și -a făcut această patașcă din lemn din Liban.

¹⁰ Stîlpii i -a făcut de argint, rezemătoarea de aur, scaunul de purpură; iar mijlocul împodobit cu o țesătură aleasă, lucrată de dragostea fiicelor Ierusalimului.

¹¹ Ieșiți, fetele Sionului, și priviți pe împăratul Solomon, cu cununa cu care l -a încununat mamă-sa în ziua cununiei lui, în ziua veseliei inimii lui. -

CAPITOL 4

- C**e frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești! Ochii tăi sînt ochi de porumbiță, supt măhrama ta. Părul tău este ca o turmă de capre, poposită pe coama muntelui Galaad.
- ² Dinții tăi sînt ca o turmă de oi tunse, cari ies din scăldătoare, toate cu gemeni, și nici una din ele nu este stearpă.
- ³ Buzele tale sînt ca un fir de cîrmîz, și gura ta este drăguță; obrazul tău este ca o jumătate de rodie, supt măhrama ta.
- ⁴ Gîtul tău este ca turnul lui David, zidit ca să fie o casă de arme; o mie de scuturi atîrnă de el, toate scuturi de viteji.
- ⁵ Amîndouă țîțele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare, cari pasc între crini.
- ⁶ Pînă se răcorește ziua, și pînă fug umbrele, voi veni la tine, munte de mir, și la tine, deal de tămîie.
- ⁷ Ești frumoasă de tot, iubito, și n'ai nici un cusur.
- ⁸ Vino cu mine din Liban, mireaso, vino cu mine din Liban! Privește din vîrfurile muntelui Amana, din vîrfurile muntelui Senir și Hermon, din vizuinile leilor, din munții pardoșilor!
- ⁹ Mi-ai răpit inima, soro, mireaso, mi-ai răpit inima numai cu o privire, numai cu unul din lăntîșoarele dela gîtul tău!
- ¹⁰ Ce lipici în desmierdările tale, soro, mireaso! Desmierdările tale prețuiesc mai mult decît vinul, și mirezmele tale sînt mai plăcute decît toate miroznelor!
- ¹¹ Miere picură din buzele tale, mireaso, miere și lapte se află supt limba ta, și mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.
- ¹² Ești o grădină închisă, soro, mireaso, un izvor închis, o fîntînă pecetluită.
- ¹³ draslele tale sînt o grădină de rodii, cu cele mai alese roade, mălini negri și nard;
- ¹⁴ nard și șofran, trestie mirositoare și scorțișoară, cu tot felul de tufari de tămîie, smirnă și aloe, cu cele mai alese mirezme.
- ¹⁵ fîntînă din grădini, un izvor de ape vii, ce curge din Liban.
- ¹⁶ Scoală-te, crivățule! Vino, vîntule de miazăzi! Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! -Să intre iubitul meu în grădina lui, și să mănînce din roadele ei alese! -

CAPITOL 5

Eu intru în grădina mea, soro, mireaso, îmi culeg smirna cu mirezmele mele, îmi mănînc fagurul de miere cu mierea mea, îmi beau vinul cu laptele meu... -Mîncăți, prieteni, beți și îmbățați-vă de dragoste! -

- ² Adormisem, dar inima îmi veghea... Este glasul prea iubitului meu, care bate: „Deschide-mi, soro, scumpo, porumbițo, neprihănită! Căci capul îmi este plin de rouă, cîrlionții îmi sînt plini de picurii nopții.” -
- ³ „Mi-am scos haina, cum să mă îmbrac iarăși? Mi-am spălat picioarele: cum să le murdăresc iarăși?
- ⁴ Dar iubitul meu a vîrît mîna pe gaura zăvorului, și mi -a fost milă de el atunci.
- ⁵ M'am sculat să deschid iubitului meu, în timp ce de pe mîinile mele picura smirnă, și de pe degetele mele picura cea mai aleasă smirnă pe mînerul zăvorului.
- ⁶ Am deschis iubitului meu; dar iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut. Înebuneam, cînd îmi vorbea. L-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am strigat, dar nu mi -a răspuns.

- ⁷ Păzitorii cari dau ocol cetății m'au întâlnit; m'au bătut, m'au rănit; mi-au luat măhrama străjerii de pe ziduri.
- ⁸ Vă rog ferbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce -i veți spune?... Că sînt bolnavă de dragoste! -
- ⁹ Ce are iubitul tău mai mult de cît altul, o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult de cît altul, de ne rogi așa de fierbinte? -
- ¹⁰ Iubitul meu este alb și rumen, osebindu-se din zece mii.
- ¹¹ Capul lui este o cunună de aur curat, pletele lui ca niște valuri, sînt negre cum e corbul.
- ¹² Chii lui sînt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor, scăldați în lapte, și odihnindu-se în fața lui plină.
- ¹³ brajii lui sînt ca niște straturi de mirezme, în cari cresc saduri mirositoare; buzele lui sînt niște crini, din cari curge cea mai aleasă smirnă.
- ¹⁴ Mîinile lui sînt niște inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit; trupul lui este un chip de fildeș lustruit, acoperit cu pietre de safir;
- ¹⁵ picioarele lui sînt niște stîlpi de marmoră albă, așezați pe niște temelii de aur curat. Înfățișarea lui este ca Libanul, pare un tînăr ales ca cedrii.
- ¹⁶ Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! -

CAPITOL 6

Unde s'a dus iubitul tău, cea mai frumoasă dintre femei? Încotro a apucat iubitul tău, ca să -l căutăm și noi împreună cu tine? -

- ² Iubitul meu s'a pogorît la grădina lui, la stratul de mirezme, ca să-și pască turma în grădini, și să culeagă crini.
- ³ Eu sînt a iubitului meu și iubitul meu este al meu; el își paște turma între crini. -
- ⁴ Frumoasă ești, iubito, ca Tirța, plăcută ca Ierusalimul, dar cumplită ca niște oști supt steagurile lor.
- ⁵ Întoarce-ți ochii dela mine, căci mă turbură. Perii tăi sînt ca o turmă de capre, cari poposesc pe coama Galaadului.
- ⁶ Dinții tăi sînt ca o turmă de oi, cari ies din scăldătoare, toate cu gemeni, și niciuna din ele nu este stearpă.
- ⁷ brazul tău este ca o jumătate de rodie, supt măhrama ta...
- ⁸ Am șasezeci de împărătese, optzeci de țitoare, și fete fără număr,
- ⁹ dar numai una singură este porumbița mea, neprihănită mea; ea este singură la mamă-sa, cea mai aleasă a celei ce a născut -o. Fetele o văd, și o numesc fericită; împărătesele și țitoarele de asemenea o laudă. -
- ¹⁰ „Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști supt steagurile lor?” -
- ¹¹ M'am pogorît în grădina cu nuci, să văd verdeața din vale, să văd dacă a înmugurit via, și dacă au înflorit rodiile.
- ¹² Dar fără să bag de seamă, dorința mea m'a dus la carăle poporului unui om ales. -
- ¹³ Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim. -Ce aveți voi să vă uitați la Sulamita ca la niște fete ce joacă în cor?

CAPITOL 7

Ce frumoase îți sînt picioarele în încălțămîntea ta, fată de domn! Marginile rotunde ale coapsei tale sînt ca niște lăntișoare de pus la gît, lucrate de mîinile unui meșter iscusit.

² Pîntecele tău este un pahar rotund, de unde nu lipsește vinul mirositor; trupul tău este un snop de grîu, încins cu crini.

³ Amîndouă țîțele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare.

⁴ Gîtul tău este ca un turn de fildeș; ochii tăi sînt ca iazurile Hesbonului, de lîngă poarta Bat-Rabim; nasul tău este ca turnul Libanului, care privește spre Damasc.

⁵ Capul tău este cum e Carmelul, și părul capului tău este ca purpura împăratească: pînă și un împărat ar fi înlăntuit de pletele tale!...

⁶ Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu, iubito, în mijlocul desfătărilor!

⁷ Statura ta este ca finicul, și țîțele tale ca niște struguri.

⁸ Îmi zic: „Mă voi sui în finic, și -i voi apuca crăcile!” Atunci țîțele tale vor fi ca strugurii din vie, mirosul suflării tale ca al merelor.

⁹ Și gura ta toarnă un vin ales, care curge lin ca răspuns la desmierdările mele, și alunecă pe buzele noastre cînd adormim!

¹⁰ Eu sînt a iubitului meu, și el dorește de mine.

¹¹ Vino, iubitele, haidem să ieșim pe cîmp, să mînem noaptea în sate!

¹² Dis de dimineață ne vom duce la vii, să vedem dacă a înmugurit via, dacă s'a deschis floarea, și dacă au înflorit rodiile. Acolo îți voi da dragostea mea.

¹³ Mandragorele își răspîndesc mirosul, și deasupra ușii avem tot felul de roade bune, noi și vechi, pe cari, pentru tine, iubitele, le-am păstrat.

CAPITOL 8

I de ai fi fratele meu, care a supt la țîțele mamei mele! Cînd te-aș întîlni în uliță, te-aș săruta, și nimeni nu m'ar ținea de rău.

² Te-aș lua și te-aș aduce la casa mamei mele; ea m'ar învăța să-ți dau să bei vin mirositor, must din rodiile mele.

³ Mîna lui cea stîngă să fie supt capul meu, și dreapta lui să mă îmbrățișeze! -

⁴ Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stîrniți, nu treziți dragostea, pînă nu vine ea. -

⁵ Cine este aceea, care se suie din pustie, rezemată de iubitul ei și zicînd: „Te-am trezit supt măr; acolo te -a născut mamă-ta, acolo te -a născut și te -a făcut ea.” -

⁶ Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău; căci dragostea este tare ca moartea, și gelozia este neînduplecată ca locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacără a Domnului.

⁷ Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și rîurile n'ar putea s'o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n'ar avea de cît dispreț.

⁸ Avem o soră micuță, care n'are încă țîțe. Ce vom face cu sora noastră în ziua cînd îi vor veni pețitorii?

⁹ Dacă este zid, vom zidi niște zimți de argint pe ea; dar dacă este ușă, o vom închide cu o scîndură de cedru. -

¹⁰ Eu sînt un zid, și țîțele mele sînt ca niște turnuri; în ochii lui am fost ca una care a găsit pace.

¹¹ Solomon avea o vie la Baal-Hamon; a închiriat -o unor păzitori; și fiecare trebuia să

aducă pentru rodul ei o mie de sicli de argint.

12 Via mea, care este a mea, o păstrez eu. Ține-ți, Solomoane, cei o mie de sicli, și două sute fie celor ce păzesc rodul! -

13 Tu, care locuiești în grădini, niște prieteni își pleacă urechea la glasul tău: binevoiește și fă-mă să -l aud! -

14 Vino repede, iubiture, ca o căprioară sau ca puiul de cerb pe munții plini de mirozne

For other languages please go to **www.wordproject.org**